

Nerijetko se prilikom opisa prirodnih ljepota Crne Gore potencira da šume pokrivaju više od polovine njene teritorije. Baratanje tim podatkom u svrhu turističkog marketinga teško da će doprinijeti da zelene nijanse ostanu dominantne na Google mapi. Odgovoran odnos prema šumama ne podrazumijeva samo koncesije za drvoprerađivače, već i pošumljavanje bez kojeg će šume, na dugi rok, izgubiti trku.

Na to upozoravaju ekolozi, te poslovni ljudi koji imaju mogućnosti da podmire domaće potrebe za sadnicama, ali glavna barijera ostaje finansiranje i koncept gazdovanja i koncesija, koji su nedovoljno usmjereni na očuvanje zelenog blaga.

Toga su svjesni, kažu, i u Ministarstvu poljoprivrede, gdje rade na promjeni koncepta gazdovanja šumama. Novi model se ne bi svodio samo na naplatu prihoda od korišćenja šuma i stvaranje uslova za bolju dostupnost sirovine za drvoprerađivače, nego je zamisao da se kroz reorganizaciju modela koncesija stvori i efikasnije polazište za pošumljavanje, odnosno očuvanje šumskih resursa.

“Kroz program reorganizacije sistema koncesija, koji je u toku, a koji predviđa osnivanje privrednog društva u državnom vlasništvu koje će gazdovati šumama, biće izvršena i reorganizacija poslova vezanih za šumsko uzgojne radove i pošumljavanje. Cilj je da se uspostavi efikasniji sistem gazdovanja šumama, sa brojnim pozitivnim efektima, ne samo u ekonomskom smislu, već jednako i ekološkom. Tu mislimo na pošumljavanje, djelovanje protiv šumskih požara i sanaciju opožarenih površina”, rekli su Pobjedi u Ministarstvu poljoprivrede i ruralnog razvoja.

Podsjećaju da je 2005. godine donijet program pošumljavanja goleti na period od 10 godina, koji je predviđao pošumljavanje sa dva miliona sadnica godišnje, a, prema njihovim podacima, trenutno pošumljavanje varira na godišnjem nivou.

“U prethodnom desetogodišnjem periodu godišnje je sađeno od 700.000 do 1.900.000 sadnica. Ne može se govoriti o projektovanom optimumu kao stalnoj kategoriji. Potrebe zavise od obima radova predviđenih osnovama gazdovanja šumama i potreba za sanacijom u slučajevima degradacije šuma požarima ili od drugih šteta u šumama”, navode u Ministarstvu.

Vlasnik najvećeg rasadnika četinarskih i sadnica lišćara u Crnoj Gori, Luka Maksimović, iz Gornjeg Polja kod Nikšića, naglašava da sadnica ne može da fali, samo kada bi se obezbijedio kontinuitet u sadnji i adekvatni planovi.

“Za proizvodnju sadnice potrebne su dvije do tri godine. To traži sredstva, rad, kao i adekvatne informacije kako bi mogli da planiramo proizvodnju. U uslovima kada su budžetska sredstva države opredijeljena za sadnju minimalna, a nema inicijative onih koji koriste šume ili posredno imaju ekonomski efekat od sječe, potražnja niti je stalna, niti

odgovarajuća”, naglasio je Maksimović.

Izvor: cdm.me